

Sygnatura akt VIII C 320/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant Anita Dębowska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta Ł. – (...) w Ł.

przeciwko Powiatowi (...) Wschodniemu (...) Centrum Pomocy (...) w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Powiatu (...) Wschodniego (...) Centrum Pomocy (...) w Ł. Wschodniego na rzecz powoda Miasta Ł. (...) w Ł. kwotę 1.778,67 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego Powiatu (...) Wschodniego (...) Centrum Pomocy (...) w Ł. na rzecz powoda Miasta Ł. (...) w Ł. na rzecz powoda kwotę 930 zł (dziewięćset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje zwrócić powodowi Miastu Ł. Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Ł. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 59 zł (pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem różnicy pomiędzy opłatą sądową pobraną od pozwu a opłatą należną.

Sygn. akt VIII C 320/18

UZASADNIENIE

W dniu 8 lutego 2018 roku powód Miasto Ł. – (...) w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu Powiatowi (...) Wschodniemu (...) Centrum Pomocy (...) w Ł. powództwo o zapłatę kwoty 1.778,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 23 grudnia 2015 roku zawarł z pozwanym porozumienie w sprawie przyjęcia dziecka – małoletniego P. N. – oraz warunków jego pobytu i wysokości wydatków na jego opiekę i wychowanie w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie miasta Ł.. Wskazane dziecko wcześniej zamieszkiwało na terenie Powiatu (...) Wschodniego. W myśl obowiązujących przepisów powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi wydatki na opiekę i wychowanie takiego dziecka w rodzinie zastępczej. Zgodnie z zawartym porozumieniem, powiat zobowiązał się do ponoszenia wydatków w drodze dotacji celowej. Każdorazową wysokość wynagrodzenia rodziny zastępczej miała określać umowa z rodziną zastępczą, zaś zmiana jego wysokości wymagała wyłącznie poinformowania na piśmie pozwanego o fakcie zmiany, bez konieczności pisemnej zmiany samego porozumienia. Wynagrodzenie rodziny zastępczej małoletniego – Państwa N. – zostało ustalone w umowie z dnia 10 sierpnia 2015 roku na kwotę 2.000 zł. Rodzinie tej powierzono dwoje

dzieci. Aneksem z dnia 18 lipca 2017 roku wysokość tego wynagrodzenia została zwiększona do kwoty 2.500 zł, z tym zastrzeżeniem, że za lipiec 2017 roku należne było wynagrodzenie w wysokości 5.466,67 zł. Przyjęta w umowie stawka wynagrodzenia odpowiadała stawkom określonym w uchwale nr L/1253/2017 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 24 maja 2017 roku. W dniu 9 grudnia 2017 roku wynagrodzenie Państwa N. po raz kolejny zostało zwiększone, co miało związek z przyjęciem przez nich trzeciego dziecka. O wszystkich zmianach pozwany został poinformowany, odmówił on jednak uregulowania kosztów wynikających z noty księgowej z dnia 15 września 2017 roku. W toku prowadzonej korespondencji pozwany uznał ostatecznie kwotę 319,76 zł, kwestionując jednocześnie zasadność jednorazowego podniesienia wynagrodzenia dla rodziny zastępczej za lipiec 2017 roku i w tym zakresie odmówił zapłaty kwoty 1.778,67 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia wypłaconego rodzinie zastępczej w tym miesiącu.

(pozew 9-11)

Na rozprawie w dniu 18 września 2018 roku pełnomocnik powoda podtrzymał pozew. Ustanowiony przez pozwanego zawodowy pełnomocnik wniósł o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy k. 67-68)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2015 roku powód Miasto Ł. – (...) w Ł. zawarł z pozwanym Powiatem (...) Wschodnim (...) Centrum Pomocy (...) w Ł. porozumienie w sprawie przyjęcia dziecka oraz warunków jego pobytu i wysokości wydatków na opiekę i wychowanie w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie miasta Ł.. W treści porozumienia strony potwierdziły, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 8 października 2015 roku (sygn. akt III Nsm 545/15) małoletni P. N. umieszczony został w rodzinie zastępczej zawodowej u Państwa A. i D. N., którzy pełnią funkcję rodziny zastępczej zawodowej na mocy umowy nr (...) z dnia 10 sierpnia 2015 roku. Strony stwierdziły także, że przed umieszczeniem małoletniego po raz pierwszy w pieczy zastępczej, zamieszkiwał on w Powiecie (...) Wschodnim. Wobec powyższego, pozwany zobowiązał się do ponoszenia wydatków związanych z zapewnieniem opieki i wychowania dziecka, wskazanych w art. 192 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w formie dotacji celowej. Wysokość wydatków określona została jako łączna suma świadczeń przyznanych i udzielanych rodzinie zastępczej na podstawie decyzji administracyjnych, wydanych w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. Przyjęto ponadto, że wysokość ta ulega zmianie w trybie i na zasadach określonych w obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa bez konieczności zachowania formy pisemnej aneksu do porozumienia. Powód zobowiązał się przy tym do informowania pozwanego o każdym nowo przyznanym rodzinie zastępczej świadczeniu oraz o każdorazowej zmianie wysokości już przyznaných świadczeń, przekazując poświadczony za zgodność z oryginałem kopie decyzji administracyjnych. Podstawę do ponoszenia przez pozwanego wydatków na opiekę i wychowanie dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej była prawidłowo wystawiona przez powoda nota księgowa, która z kolei była wystawiana w oparciu o decyzje administracyjne. Pozwany zobowiązał się do przekazywania należnej dotacji stanowiącej zwrot kosztów zapewnienia opieki i wychowania dziecku umieszczonemu w rodzinie zastępczej, w terminie 14 dni od daty otrzymania noty.

Na mocy porozumienia pozwany zobowiązał się ponadto do ponoszenia wydatków wskazanych w art. 197 ust. 7 w zw. z art. 192 ust. 9 ustawy, tj. wydatków związanych z wynagrodzeniem wraz z pochodnymi od wynagrodzenia rodziny zastępczej, w części dotyczącej P. N., w formie dotacji celowej. Wysokość wynagrodzenia była określana przez umowę nr (...) z dnia 10 sierpnia 2015 roku. Zmiana wysokości wynagrodzenia rodziny zastępczej lub wysokości pochodnych od wynagrodzenia stanowiących koszty pracodawcy oraz zmiana liczby dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej, które miały wpływ na wysokość ponoszonych przez pozwanego wydatków, nie wymagały zachowania formy pisemnego aneksu do porozumienia. W takiej sytuacji powód zobowiązał się poinformować na piśmie pozwanego o zaistniałej zmianie, załączając nową kalkulację kosztów wynagrodzenia rodziny zastępczej. Podstawę do ponoszenia przez pozwanego w/w wydatków stanowiła nota księgowa wraz z kalkulacją kosztów wynagrodzenia, która była wystawiana z dołu, w terminie do 15-go dnia każdego następnego miesiąca, w oparciu o wynagrodzenie wypłacone za miesiąc poprzedni. Termin płatności wynosił 14 dni od daty otrzymania noty przez pozwanego. W przypadku

zmiany wysokości wynagrodzenia skutkującej powstaniem niedopłaty po stronie pozwanego z tytułu wydatków związanych z wynagrodzeniem wraz z pochodnymi od wynagrodzenia rodziny zastępczej, pozwany zobowiązał się do jej uregulowania w terminie 15 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej przez powoda noty księgowej, przelewem. Nota księgowa winna zawierać w swojej treści imię i nazwisko dziecko, dane rodziny zastępczej, numer oraz datę zawarcia porozumienia, okres oraz kwotę niedopłaty, a także winna być do niej załączona kalkulacja kosztów wynagrodzenia rodziny zastępczej.

Porozumienie zostało zawarte na czas pobytu dziecka w rodzinie zastępczej, nie dłużej niż do osiągnięcia przez dziecko pełnoletniości, a w przypadku osiągnięcia pełnoletniości i pozostania w dotychczasowej rodzinie zastępczej, nie dłużej niż do ukończenia przez uczące się dziecko 25-go roku życia.

Aneks nr (...) do porozumienia strony uzgodniły, iż począwszy od dnia 29 czerwca 2016 roku podstawą umieszczenia małoletniego P. N. w rodzinie zastępczej zawodowej u Państwa N. jest prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 8 czerwca 2016 roku.

(porozumienie k. 17-19, aneks k. 20-20v., okoliczności bezsporne)

W umowie o pełnieniu funkcji rodziny zastępczej nr (...) zawartej w dniu 10 sierpnia 2015 roku pomiędzy powodem a A. N. i D. N., wynagrodzenie rodziny zastępczej zostało ustalone na poziomie 2.000 zł miesięcznie brutto, przy czym rodzinie zastępczej powierzono sprawowanie opieki nad dwojgiem dzieci.

Aneks nr (...) z dnia 18 lipca 2017 roku strony umowy uzgodniły, że wynagrodzenie rodziny zastępczej wynosić będzie 2.500 zł brutto miesięcznie na 1 lub 2 dzieci, 2.820 zł brutto miesięcznie na 3 dzieci, 3.140 zł brutto miesięcznie na 4 dzieci, przy czym wynagrodzenie za miesiąc lipiec 2017 roku zostało ustalone na kwotę 5.466,67 zł. Powyższa zmiana była wynikiem uchwały nr L/1253/17 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 24 maja 2017 roku, mocą której, podniesiono wysokość wynagrodzenia dla rodziny zastępczej zawodowej do kwoty nie niższej niż 2.500 zł miesięcznie.

Aneks nr (...) z dnia 9 grudnia 2017 roku strony umowy uzgodniły, że Państwu N. zostaje powierzone sprawowanie opieki nad trojgiem dzieci.

(umowa k. 21-24, aneks nr (...) k. 26-27, aneks nr (...) k. 28-28v., uchwała k. 29)

Pismem z dnia 7 września 2017 roku powód poinformował pozwanego o podniesieniu wynagrodzenia Państwa N., jako rodziny zastępczej, do kwoty 2.500 zł brutto miesięcznie, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Ł., a także o tym, że wynagrodzenie za lipiec 2017 roku wyniosło 5.466,67 zł. Wraz z pismem powód przesłał aneks nr (...) do umowy nr (...) oraz kalkulację uwzględniającą niedopłaty pozwanego, za czerwiec 2017 roku w wysokości 19,98 zł, za lipiec 2017 roku w wysokości 2.078,45 zł, powstałe tytułem wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 7 w zw. z art. 192 pkt 9 ustawy.

W dniu 15 września 2017 roku powód wystawił na pozwanego notę księgową nr (...). (...) - 6.112 (...).2017 opiewającą na kwotę 2.098,43 zł.

W odpowiedzi na powyższe pozwany zwrócił się o dodatkowe wyjaśnienia dotyczące wysokości wynagrodzenia zawodowej rodziny zastępczej za lipiec 2017 roku.

W drodze dodatkowych wyjaśnień powód wskazał, że uchwała Rady Miejskiej wyznacza jedynie wysokość minimalnego wynagrodzenia, jakie mogą otrzymywać zawodowe rodzinne formy pieczy zastępczej, faktyczną wysokość wynagrodzenia reguluje zaś umowa zawarta pomiędzy powodem a daną zawodową formą rodzinnej pieczy zastępczej. W przypadku Państwa N. umowa, w brzmieniu nadanym aneksem nr (...), za lipiec 2017 roku przewidywała wynagrodzenie w wysokości 5.466,67 zł.

Pozwany po zapoznaniu się z odpowiedzią powoda, ponownie nie uznał noty obciążeniowej, kwestionując zasadność znacznego wzrostu wynagrodzenia za lipiec 2017 roku, i zwrócił ją powodowi. W toku dalszej korespondencji pozwany uznał żądanie powoda w zakresie kwoty 319,76 zł, na którą złożyło się wyrównanie za czerwiec 2017 roku w wysokości

19,98 zł oraz za lipiec 2017 roku w wysokości 299,78 zł. W pozostałej części, tj. co do kwoty 1.778,67 zł, pozwany odmówił spełnienia świadczenia.

(pismo k. 30-30v., k. 38, k. 40-40v., k. 43, k. 45-45v., k. 49-49v., potwierdzenie odbioru k. 31-31v., kalkulacja kosztów k. 36-37, nota księgowa k. 39, nota uznaniowa k. 51, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie spłacił zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

W przedmiotowej sprawie niesporne było, że strony łączyło porozumienie w sprawie przyjęcia małoletniego P. N. oraz warunków jego pobytu i wysokości wydatków na opiekę i wychowanie w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie miasta Ł., a także, że funkcję rodziny zastępczej powierzono A. i D. N.. Wątpliwości nie budziły również postanowienia zawartego porozumienia, w tym dotyczące zasad pokrywania przez pozwanego wynagrodzenia rodziny zastępczej, jak również, że wysokość tego wynagrodzenia regulowała umowa o pełnieniu funkcji rodziny zastępczej zawodowej nr (...) z dnia 10 sierpnia 2015 roku, zawarta pomiędzy powodem a A. N. i D. N.. W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należało ponadto przyjąć, iż uchwałą nr L/1253/17 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 24 maja 2017 roku, podniesiono wysokość wynagrodzenia dla rodziny zastępczej zawodowej do kwoty nie niższej niż 2.500 zł miesięcznie, na skutek czego powód na mocy aneksu nr (...) do umowy nr (...), zmienił wysokość wynagrodzenia Państwa N. do kwoty 2.500 zł brutto miesięczne, z tym zastrzeżeniem, że wynagrodzenie za lipiec 2017 roku ustalono na poziomie 5.466,67 zł. O powyższym powód poinformował pozwanego, któremu przesłał stosowną kalkulację oraz notę księgową nr (...). (...) - 6.112 (...).2017 opiewającą na kwotę 2.098,43 zł, obejmującą niedopłaty za czerwiec 2017 roku w wysokości 19,98 zł oraz za lipiec 2017 roku w wysokości 2.078,45 zł, powstałe tytułem wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 7 w zw. z art. 192 pkt 9 ustawy.

Oś sporu ogniskowała się wokół ustalenia, czy powód był uprawniony do podniesienia wynagrodzenia Państwa N. pełniących funkcję rodziny zastępczej zawodowej, za miesiąc lipiec 2017 roku. Pozwany kwestionował takie działanie powoda i nie uznał podwyżki za lipiec w zakresie kwoty 1.778,67 zł.

Rozważania w powyższym zakresie rozpocząć należy od przypomnienia, że zgodnie z art. 191 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (zwanej dalej jako ustawa), powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi: wydatki na opiekę i wychowanie dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym, wydatki na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie. Obowiązkiem powiatu jest również finansowanie, proporcjonalnie do liczby dzieci, wynagrodzenia wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej. Z kolei art. 192 pkt 9 ustawy stanowi, że do wydatków na opiekę i wychowanie dziecka, o których mowa w art. 191 ust. 1, zalicza się wynagrodzenie wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej.

Zgodnie z zawartym przez strony porozumieniem, wysokość wynagrodzenia rodziny zastępczej określała umowa nr (...), której pozwany nie był stroną. W przypadku zmiany tej wysokości powód był obowiązany do poinformowania o tym pozwanego oraz załączenia nowej kalkulacji kosztów wynagrodzenia rodziny zastępczej. Gdyby na skutek zmiany wysokości wynagrodzenia po stronie pozwanego powstała niedopłata, był on zobowiązany do jej pokrycia w terminie 15 dni od daty otrzymania noty księgowej wystawionej przez powoda. W świetle powyższych rozważań

nie może budzić wątpliwości, iż to strona powodowa posiadała suwerenne uprawnienie do kształtowania wysokości wynagrodzenia rodziny zastępczej, którego wysokość limitowana była wyłącznie właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł., która jednak określała li tylko dolną granicę tego wynagrodzenia. Pozwany nie miał żadnego wpływu na wysokość tego wynagrodzenia, o czym przesądza treść zawartego przez strony porozumienia, które nie przewidywało konieczności zawarcia aneksu w sytuacji, gdy wysokość wynagrodzenia ulegała zmianie. Powód nie był zatem obowiązany do konsultowania z powiatem swoich decyzji w powyższym zakresie, a jego jedyną powinnością było przesłanie pozwanemu stosownej informacji wraz z kalkulacją kosztów, a gdyby na skutek zmiany wysokości wynagrodzenia doszło do powstania po stronie pozwanego niedopłaty, także stosownej noty księgowej. Z treści porozumienia, jak również przepisów ustawy, nie wynika przy tym, aby pozwany, zobowiązany do pokrywania wynagrodzenia rodziny zastępczej, miał prawo do kwestionowania decyzji ustalającej wysokość tegoż. Skoro więc mocą aneksu nr (...) do umowy nr (...), powód ustalił wysokość wynagrodzenia rodziny zastępczej P. N. za lipiec 2017 roku na kwotę 5.466,67 zł, o czym poinformował pozwanego, przesyłając mu stosowną kalkulację wraz z notą księgową (wobec powstania po stronie pozwanego niedopłaty) wystawioną wedle kryteriów przewidzianych przez § 7 pkt 2 porozumienia, to powinnością pozwanego było uregulowanie należności wynikającej z otrzymanego dokumentu księgowego. Powtórzenia wymaga, że § 7 porozumienia mówi o dokonaniu przez pozwanego płatności kwoty wynikającej z przesłanej noty księgowej, bez zastrzeżenia dla pozwanego prawa do weryfikacji kwoty oznaczonej w notce, czy też żądania przez niego wyjaśnień w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, jak również uwzględniając inercję pozwanego, który poza zajęciem w sprawie stanowiska nie odniósł się w żaden sposób do twierdzeń powoda zawartych w pozwie, jak też do złożonych przez niego w poczet materiału dowodowego dokumentów, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.778,67 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2017 roku do dnia zapłaty.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, a zatem należy się jej od pozwanego zwrot kosztów procesu w całości.

Na koszty procesu poniesione przez powodałożyły się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego w kwocie 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz.U. 2018, poz. 265).

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 930 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto Sąd nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 59 zł tytułem różnicy pomiędzy opłatą sądową pobraną od pozwu a opłatą należną, mając na względzie treść art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 300).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.